

hvis det her blev gennemført, kunne vi risikere, at den udvikling skulle føres tilbage igen, fordi der indimellem er et relevant fortrolighedshensyn at tage på dette punkt.

For så vidt angår journal- og postlister, dér kender SF vores principielle holdning, vores principielle sympati for disse ting. Vi ser frem til i det mindste, at vi får udvidet Ombudsmandens kompetence til det kommunale område, så det vil gå, som justitsministeren jo her også – jeg vil ikke sige gav tilsagn om, men forudsagde i hvert fald, at Ombudsmanden vil fastslå, hvad der er god forvaltningsskik også på dette område.

Og så det sidste: Sikring af offentlighed vedrørende EU-dokumenter. Ja, det er jo en af de danske mærkesager ved regeringskonferencen, og derfor bør vi også i dansk sammenhæng dér kunne hejse fanen. Men justitsministeren har vist her slået hovedet på sømmet ved at sige, at vi jo selvfølgelig ikke skal lave offentlighed omkring EU-sager i den danske administration, der gør, at vi overtræder vore EU-forpligtelser.

Samlet vil jeg – med denne sympatiske reaktion på nogle af forslagene, men afvisning af andre – sige, at vi kan ikke støtte lovforslaget, som det ligger her.

Tom Behnke (FP):

Vi er i Fremskridtspartiet meget enige i, at der skal være aktindsigt, der skal være offentlighed i forvaltningen, også når vi taler om selskaber, der er delvis ejet af det offentlige.

Så kan man diskutere, hvor grænsen skal ligge for aktindsigten. Men det er helt sikkert, at det, vi har set i de seneste år, hvor man faktisk på statsplan har lavet nogle selskaber på en sådan måde, at det bagefter ikke er muligt at have aktindsigt i, hvad der foregår, er ikke hensigtsmæssigt.

Og det er slet ikke hensigtsmæssigt, at der i virkeligheden er nogle af disse selskaber, som man har konstrueret, der er 100 pct. offentligt ejet, hvor ikke engang Folketingets egne medlemmer kan få at vide, hvad det er, der foregår. Det er selvfølgelig helt utilstedeligt, og derfor så støtter vi 100 pct., at der skal være aktindsigt, og at der skal være offentlighed også i disse halv-offentlige selskaber.

Når vi når til punktet om EU, så er det jo korrekt, som justitsministeren siger, at det kan blive et dilemma, at man på den ene side, hvis man offentliggør dokumenterne, overtræder EU's regler, men hvis man ikke offentliggør dem, så

overtræder man de spilleregler, som SF her prøver på at skitsere. Men spørgsmålet er, hvem det er, der er årsag til, at der er et problem.

Altså, da befolkningen skulle overtales til at sige ja til Unionen, var det med overskrifterne: Åbenhed, nærhed og demokrati. Og det er nok det, vi har haft mindst af, og det er det, der hele tiden har været problemet.

Så siger ministeren, at justitsministeren og regeringen arbejder på, at der skal være mere åbenhed, og det var ikke det, der var oplægget, da befolkningen i sin tid stemte, om vi skulle være med i Unionen eller ej. Da var oplægget, at hvis vi gjorde det, så blev konsekvensen af et ja åbenhed, nærhed og demokrati. Men det blev ikke konsekvensen, og dermed var det så også et blållys. Men den afstemning er jo for længst overstået.

Når så vi når til den anden del af SF's forslag, må jeg sige: Den del støtter vi ikke, og det er den del, der handler om, at der skal være postlister i kommunerne og i de offentlige forvaltninger af al ind- og udgående post.

Der er mange kommuner, der allerede har indført disse postlister, og det synes jeg er fint de steder, man har gjort det. Der er flere, der vil følge efter, men det, der for mig er det væsentlige, er, at det er kommunerne, der selv afgør, om de vil have de her postlister eller ej.

Jeg kan godt sige, at da jeg sad i byrådet i Hvidovre Kommune, var jeg med til at stemme for, at vi skulle have postlister i Hvidovre. Det blev ikke gennemført på det tidspunkt, men pointen er, at Fremskridtspartiet har den holdning til postlister, at det må være noget, man afgør lokalt i kommunalbestyrelsen, om man ønsker det, eller man ikke ønsker det. Det er ikke noget, som vi herindefra skal lovgive om, at de skal have.

Sagen er jo den, at hvis en borger ønsker at få aktindsigt i en eller anden sag, som vedkommende er involveret i på den ene eller anden måde, så kender borgeren den sag og kan bede om at få aktindsigt i den uden problemer, og så får man de dokumenter, der skal til.

Så er spørgsmålet, hvad man skal bruge postlisterne til. Ja, postlisterne de kan bruges enten af en borger, der sidder og keder sig, eller af journalister, der ikke ved, hvad de skal skrive om. De kan tage postlisterne og sidde og blade rundt i dem for at se, om der ikke skulle være et eller andet interessant og spændende, man kunne bede om at få aktindsigt i.